

Determining the effect of plant species type on some soil properties in the mountain rangelands in Kakhk watershed

Mehdi Mousavi Sani¹, Maryam Azarakhshi^{*2}, AliAkbar Nazari Samani³, Jalil Farzadmehr⁴

1. MSc. of watershed management, Department of Nature Engineering and Medicinal Plants, Faculty of Agriculture and Natural Resources, University of Torbat Heydarieh, Torbat Heydarieh, Iran.
2. Corresponding author; Assistant prof., Department of Nature Engineering and Medicinal Plants, Faculty of Agriculture and Natural Resources, University of Torbat Heydarieh, Torbat Heydarieh, Iran. E-mail: m.azarakhshi@torbath.ac.ir
3. Associate Prof., Department of Arid and Mountains Region Reclamation, Faculty of Natural Resources, University of Tehran, Karaj, Iran.
4. Assistant Prof., Department of Nature Engineering and Medicinal Plants, Faculty of Agriculture and Natural Resources, University of Torbat Heydarieh, Torbat Heydarieh, Iran.

Article Info

Article type:

Research Full Paper

Article history:

Received: 19.04.2022

Revised: 23.10.2022

Accepted: 09.11.2022

Keywords:

Slope stabilization,
Soil Fertility,
Rhus Coriaria,
Gonabad.

Abstract

Background: Biological control of erosion in sloping lands and recognizing the effects of plant species, which are used for rangeland improvement, is the most effective and sustainable method for stabilizing and controlling soil fertility in rangeland. Variations of plants composition cause extensive changes in the soil so that in the short term return to the original state is limited. The interactions of plant species on soil have been studied in various research. Tree species with creating litter, have positive effects on physical and chemical properties of soil, and their loss due to various factors leads to a decrease in soil quality characteristics. The aim of this study is investigation the effects of plant species planted to improve and rehabilitation slope lands on recovering of soil characteristics of Kakhk watershed. **Methodology:** Kakhk watershed with 37.2 Km² area in northeastern of Iran is located between 58° 31' 12" to 58° 37' 08" E longitude and 34° 02' 13" to 34° 05' 04" N latitude. The average annual rainfall of the basin is 243 mm. The project of improving and rehabilitating the destroyed lands and pastures in this watershed including sub-projects of planting fruit tree and non-fruit trees, shrub planting, range seeding, seeding, and mount culture Which started in 1993 and has continued until 2006. Slope, direction of slope, altitude, and geology maps of the basin was prepared with GIS software and by overlying them homogeneous work unit maps was obtained. Sampling sites were selected under similar condition of geology and topography. Soil sampling was done randomly and systematically from 0-30 and 30-60 cm depth of understory soil of *Prunus amygdalus*, *Pinus eldarica*, *Rhus Coriaria* and bare area (control treatment). soil texture by hydrometric method, amount of organic matter by Valky block method, pH of saturated soil extract with pH meter, electrical conductivity of saturated soil extract with EC meter, total nitrogen by Kjeldahl method, absorbable phosphorus by Olsen method, lime, potassium, and Bicarbonate of soil samples was measured in soil science laboratory. One-way analysis of variance was used to compare between several independent groups. Also, the comparison of means and differences between groups was investigated using LSD and Dunnett t3 test.

Results: The highest percentage of Nitrogen (0.054), Potassium (270 mg/kg), Phosphorus (6.6 mg/kg), and the percentage of organic matter (0.96) were observed in understory soil of *R. coriaria* and the highest percentage of lime (7.91) was observed in *P. eldarica* understory soil. Their lowest values were 0.017, 96.33, 1.92, 0.3, and 2.87, respectively, in the soil of control area. The analysis of variance results showed that there was no significant difference at the level of 5% between the amount of acidity, salinity in all soil depth, and bicarbonate in depth of 30-60 and 0-60 centimeters of soil in different treatments. The percent of sand, silt, and clay also have a significant difference at the level of 5% between treatments in total soil depth (0-60 cm). The average amount of Nitrogen and organic matter of control area in depth of 0-30 cm have a significant difference at a 5% level with *P. Amygdalus*, *P. Eldarica*, *R. Coriaria* treatments. There is a significant difference at a 5% level between the average of potassium (137.67 mg/kg), organic matter (0.55 %), and lime (8.04 %) in understory soil (0-30cm) of *P. Eldarica* treatment with *R. coriaria* region (278.67 mg/kg, 1.07 % and 4.38% respectively) and only in term of lime have a significant difference with *P. Amygdalus* treatment. The mean of phosphorus (6.26 mg/kg) and organic matter (0.84%) in *P. amygdalus* treatment are significantly different from the control area (1.82 mg/kg and 0.32% respectively) but not significantly different with *P. eldarica* and *R. Coriaria*. The soil of 0 to 30 cm depth in the *R. coriaria* cultivation area was the most different from the control area in terms of studied chemical parameters. The average amount of Nitrogen, potassium, phosphorus, organic matter and silt of control area in depths of 30 to 60 cm showed a significant difference at 5% level with *P. Amygdalus*, *R. Coriaria* treatments. Soil pH and EC in none of the treatments and studied depths did not show a significant difference with the soil in the control area at the level of 5%.

Conclusion: The results of this research showed the planting of different trees species in Kakhk watershed has been causes changes in some physical and chemical properties of soil. The *R. coriaria* and *P. Amygdalus* species more than *P. Eldarica* provide soil fertility by increasing the minerals Such potassium, nitrogen, phosphorus and organic matter in their understory soil without significant increasing unhelpful indicators such as salinity. Since *R. coriaria* has better ability for establish and growth in the slopping lands, so it can be used as a suitable species to repairing and rehabilitation of destroyed mountain pastures in Gonabad County.

Cite this article: Mousavi Sani, M., M. Azarakhshi, A. Nazari Samani, J. Farzadmehr, 2023. Determining the effect of plant species type on some soil properties in the mountain rangelands in Kakhk watershed Journal of Rangeland, 16(4): 765-778.

© The Author(s).
Publisher: Iranian Society for Range Management

DOR: 20.1001.1.20080891.1401.16.4.8.6

تعیین تأثیر نوع گونه گیاهی روی برخی ویژگی‌های خاک در مراتع کوهستانی حوزه آبخیز کاخک

سید مهدی موسوی ثانی^۱، مریم آذرخشی^{۲*}، علی اکبر نظری سامانی^۳، جلیل فرزاد مهر^۴

۱. دانش‌آموخته کارشناسی ارشد آبخیزداری، گروه مهندسی طبیعت و گیاهان دارویی، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه تربت حیدریه، تربت حیدریه، ایران.
۲. نویسنده مسئول، استادیار گروه مهندسی طبیعت و گیاهان دارویی، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه تربت حیدریه، تربت حیدریه، ایران. رایان‌نامه: m.azarakhshi@torbath.ac.ir
۳. دانشیار گروه احیا مناطق خشک و کوهستانی دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران، کرج، ایران.
۴. استادیار گروه مهندسی طبیعت و گیاهان دارویی دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه تربت حیدریه، تربت حیدریه، ایران.

اطلاعات مقاله	چکیده
نوع مقاله: مقاله کامل - پژوهشی	سابقه و هدف: کنترل بیولوژیک فرسایش در اراضی شیب‌دار و شناخت اثرات گونه‌های گیاهی استفاده شده برای اصلاح مراتع، مؤثرترین و پایدارترین روش، برای تثبیت و کنترل حاصل‌خیزی خاک در مراتع است. تغییر در ترکیب پوشش گیاهی سبب بوجود آمدن تغییرات گسترده در خاک شده به طوری که در کوتاه مدت برگشت به حالت اولیه با محدودیت همراه است. اثرات متقابل گونه‌های گیاهی بر خاک در مطالعات مختلفی بررسی شده است. گونه‌های درختی با ایجاد لاشبرگ آثار مثبتی را بر خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک دارند و از بین رفتن آنها در نتیجه عوامل مختلف منجر به کاهش خصوصیات کیفی خاک می‌شود. هدف از این تحقیق بررسی اثرات گونه‌های گیاهی کاشته شده برای اصلاح و احیای اراضی شیب‌دار حوزه آبخیز کاخک بر بهبود ویژگی‌های خاک است.
تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۰۱/۳۰ تاریخ ویرایش: ۱۴۰۱/۰۸/۰۱ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۰۸/۱۸	مواد و روش‌ها: حوزه آبخیز کاخک با وسعت ۳۷/۲ کیلومترمربع در شمال شرق ایران، بین طول جغرافیایی ۵۸°۳۷'۰۸" تا ۵۸°۳۱'۱۲" و عرض جغرافیایی ۳۴°۵'۰۴" تا ۳۴°۰'۲۱" قرار دارد قرار گرفته است. بارش متوسط سالانه حوزه ۲۴۳ میلی‌متر می‌باشد. پروژه اصلاح و احیاء اراضی و مراتع تخریب‌شده در این حوزه آبخیز شامل زیر پروژه‌های کاشت درختان مثمر و غیرمثمر، بونه‌کاری، بذرقاری، بذرکاری و کپه‌کاری بوده که از سال ۱۳۷۲ شروع و تا سال ۱۳۸۵ ادامه داشته است. نقشه‌های شیب، جهت شیب، ارتفاع و زمین‌شناسی حوزه با استفاده از نرم‌افزار GIS تهیه شده و از روی هم انداختن آنها نقشه واحدکاری به‌دست آمد. محل‌های نمونه‌برداری تحت شرایط زمین‌شناسی و توپوگرافی مشابه انتخاب شدند. نمونه‌برداری از عمق ۰-۳۰ و ۳۰-۶۰ سانتی‌متری خاک زیر اشکوب گونه‌های بادام، سماق، کاج و منطقه بدون پوشش (شاهد)، به صورت تصادفی و سیستماتیک انجام شد. بافت خاک به روش هیدرومتری، میزان موادآلی به روش والکی بلاک، pH عصاره اشباع خاک با pH متر، هدایت الکتریکی عصاره اشباع خاک با EC متر، ازت کل به روش کجلدال، فسفر قابل جذب به روش اولسن، آهک، پتاسیم، و بی‌کربنات نمونه‌های خاک در آزمایشگاه خاک‌شناسی اندازه‌گیری شد. برای مقایسه بین چند گروه مستقل از آنالیز واریانس یک‌طرفه استفاده شده است. همچنین مقایسه میانگین‌ها و اختلافات بین گروه‌ها با استفاده از آزمون LSD و آزمون دانت تی ۳ بررسی شده است.
واژه‌های کلیدی: تثبیت شیب، حاصل‌خیزی خاک، <i>Rhus Coriaria</i> گناباد.	نتایج: بیشترین مقدار درصد ازت (۰/۰۵۴)، پتاسیم (۲۷۰ mg/kg)، فسفر (۶/۶ mg/kg) و درصد ماده آلی (۰/۹۶) در خاک زیر اشکوب سماق و بیشترین مقدار درصد آهک (۷/۹۱) در زیر اشکوب کاج مشاهده شد. کمترین

مقدار آنها به ترتیب ۰/۰۱۷، ۹۶/۳۳، ۱/۹۲، ۰/۳ و ۲/۸۷ مربوط به منطقه شاهد بود. نتایج آنالیز واریانس نشان داد اختلاف معنی داری در سطح ۵ درصد بین مقدار اسیدیته، شوری در همه اعماق و بیکربنات در عمق‌های ۶۰-۳۰ و ۶۰-۰ سانتی‌متر خاک در تیمارهای مختلف وجود ندارد. درصد ماسه، سیلت و رس خاک نیز اختلاف معنی دار در سطح ۵ درصد بین تیمارها در عمق کل خاک (۰ تا ۶۰ سانتی‌متر) دارند. در عمق ۰-۳۰ سانتی‌متری خاک میانگین مقدار ازت و ماده آلی در منطقه شاهد تفاوت معنی داری در سطح ۵ درصد با تیمارهای بادام کاری، کاج کاری و سماق کاری دارد. خاک زیراشکوب (۰-۳۰ سانتی‌متر) تیمار کاج کاری تفاوت معنی داری از نظر میانگین غلظت پتاسیم ($137/67 \text{ mg/kg}$)، ماده آلی ($0/55$ درصد) و آهک ($8/04$ درصد) با منطقه سماق کاری (به ترتیب $278/67 \text{ mg/kg}$ ، $1/07$ درصد و $4/38$ درصد) دارد و فقط از نظر آهک با تیمار بادام کاری تفاوت معنی داری در سطح ۵ درصد دارد. میانگین فسفر ($6/26 \text{ mg/kg}$) و ماده آلی ($0/84$ درصد) تیمار بادام کاری تفاوت معنی داری با منطقه شاهد (به ترتیب $1/82 \text{ mg/kg}$ ، $0/32$ درصد، 66 درصد و $16/4$ درصد) داشته اما با منطقه کاج کاری و سماق کاری تفاوت معنی داری ندارد. خاک عمق ۰ تا ۳۰ سانتی‌متری منطقه سماق کاری بیشترین تفاوت را از نظر پارامترهای شیمیایی مورد مطالعه با منطقه شاهد داشت. متوسط مقدار ازت، پتاسیم، فسفر، ماده آلی و سیلت در عمق ۳۰ تا ۶۰ سانتی‌متری خاک تفاوت معنی داری در سطح ۵ درصد بین منطقه بادام کاری و سماق کاری نسبت به شاهد نشان داد. مقدار pH و EC خاک در هیچ یک از تیمارها و اعماق مورد مطالعه تفاوت معنی داری با خاک منطقه شاهد در سطح ۵ درصد نشان ندادند.

نتیجه‌گیری: نتایج به دست آمده از این تحقیق نشان داد کشت گونه‌های درختی مختلف در حوزه آبخیز کاخک باعث تغییر در برخی از خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک شده است. گونه‌های سماق و بادام، بیشتر از گونه کاج، با افزایش مواد معدنی حاصل خیزی خاک زیر اشکوب خود را فراهم می‌نمایند، بدون آنکه باعث افزایش معنی دار شاخص‌های غیر مفیدی مانند شوری گردند. از آنجا که سماق در اراضی شیب دار قابلیت استقرار و رشد و نمو بهتری دارد لذا می‌تواند به عنوان یک گونه مناسب برای اصلاح و احیا مراتع کوهستانی تخریب شده شهرستان گناباد بکار رود.

استناد: موسوی ثانی، م.، م. آذرخشی، ع. نظری سامانی، ج. فرزاد مهر. ۱۴۰۱. تعیین تأثیر نوع گونه گیاهی روی برخی ویژگی‌های خاک در مراتع کوهستانی حوزه آبخیز کاخک. مرتع، ۱۶(۴): ۷۶۵-۷۷۸.

DOR: 20.1001.1.20080891.1401.16.4.8.6

© نویسندگان

ناشر: انجمن علمی مرتعداری ایران

مقدمه

به منظور دستیابی به توسعه پایدار، طرح‌ریزی یک برنامه مدیریتی صحیح الزامی است. یک واحد مدیریتی، یک واحد تلفیقی بوده که مجموعه‌ای از فعالیت‌های انسانی و اجتماعی را در بر می‌گیرد (۱۹). فلات ایران از نظر ثبات و پایداری اکولوژیکی و به‌ویژه شرایط اقلیمی در وضعیت بسیار خاصی قرار دارد. تأثیر گونه‌های گیاهی بر منابع خاک و فرآیندهای بیژئوشیمیایی آن یکی از پدیده‌های مهم اکولوژیکی بخصوص در مناطق خشک و نیمه‌خشک است. رابطه بین گیاهان و خاک یک از عوامل مهم در مدیریت و برنامه‌ریزی جنگل‌ها و اراضی است. نوع مدیریت نیز بر روابط پوشش گیاهی و خاک موثر است. چرای دام در مراتع حوزه دریاچه حوض سلطان قم بر پراکنش پوشش گیاهی تأثیر داشته و تغییر تیپ‌های گیاهی در منطقه چرا شده باعث افزایش میزان ازت خاک شده است (۱۴). تحقیقات شیخ-زاده و همکاران (۲۰۱۵) نشان داد قرق باعث افزایش معنی-دار تراکم و تاج پوشش گیاهی و تغییر برخی از متغیرهای خاک در چادگان اصفهان شده است. احداث هلالی آبیگر بعنوان یک روش ذخیره آب در خاک مراتع سریشه باعث افزایش تولید به میزان بیش از دو برابر و افزایش معنی‌دار میزان سیلت و تغییر بافت خاک منطقه شده است (۱۸). ارزیابی اثر یک دوره قرق ۶ ساله در مراتع تخریب شده غرب الجزایر نشان داد قرق باعث بهبود کمیت و کیفیت پوشش گیاهی شده و تراکم پوشش از ۴/۶ به ۱۹/۳ بوته در ۱۰۰ متر مربع افزایش یافته است (۱۱). چیت‌ساز و پرویزی (۲۰۲۲) با مطالعه اثر نوع گونه گیاهی و عملیات اصلاحی بر میزان تثبیت کربن مراتع دهقان نشان دادند پروژه بذرکاری ردیفی آگروپایرون نسبت به کپه کاری جاشیر باعث تثبیت بیشتر کربن خاک شده است. به‌منظور مدیریت احیاء و ایجاد پوشش گیاهی در مناطق خشک و نیمه‌خشک، انتخاب گونه‌های گیاهی سازگار و مقاوم با این منطقه امری ضروری است. عملیات بیولوژیک به عنوان راهکاری مناسب و ارزان در مباحث منابع طبیعی و احیای اراضی تخریب یافته بوده و در راستای اهداف توسعه پایدار اکوسیستم در حوزه‌آبخیز است. برای رسیدن به این منظور راهکارهای مختلفی از قبیل کاشت انواع گونه‌های گیاهی اعم از درختی و درختچه‌ای و بوته‌ای ارائه می‌گردد. حوزه آبخیز کاخک

گناباد جزء حوزه‌های آبخیز نمونه و زوجی کشور بوده که عملیات اصلاح و احیاء، با هدف بهبود وضعیت پوشش گیاهی و جلوگیری از کاهش کیفیت خاک آن در سال ۱۳۷۲ شروع و تا سال ۱۳۸۵ ادامه داشته است. عملیات اصلاح بیولوژیک در قالب یک پروژه شامل زیرپروژه‌های کاشت درختان مثمر (عمدتاً بادام و سماق) و غیرمثمر (عمدتاً انواع کاج و سرو)، بوته‌کاری، بذرپاشی، بذرکاری و کپه‌کاری صورت گرفته است (۵). اما ارزیابی خاصی در مورد اثرات این پروژه‌ها بر کیفیت فیزیکی و شیمیایی خاک انجام نشده است. هدف این تحقیق تعیین اثر کشت نوع گونه گیاهی بر خصوصیات خاک مراتع تخریب شده حوزه آبخیز کاخک گناباد است. وجود گونه‌های درختی با ایجاد لاشبرگ آثار مثبتی را بر خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک داشته و از این رو از بین رفتن آنها در نتیجه عوامل مختلف منجر به کاهش خصوصیات کیفی خاک می‌شود (۳۱). تبدیل مناطق جنگلی هیرکانی به مزارع کاج و زمین‌های کشاورزی فعالیت‌های طبیعی خاک را مختل کرده و بر کیفیت خاک تأثیر داشته است (۴).

گونه‌های گیاهی مختلف اثرات متفاوتی بر خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک دارند. در حوزه آبخیز دق سرخ اردستان، خاک عرصه‌های دارای پوشش و بدون پوشش از نظر خصوصیات فیزیکی تفاوت زیادی داشته، به طوری که در مناطق عاری از پوشش گیاهی، بافت خاک سنگین‌تر و درصد سنگریزه کمتر می‌شود. از لحاظ خصوصیات شیمیایی نیز فراوانی یون‌های سدیم، کلسیم، منیزیم و بالا بودن مقدار هدایت الکتریکی در منطقه عاری از پوشش سبب تفاوت قابل ملاحظه‌ای شده است (۱۲). همچنین اولیایی و همکاران (۲۰۱۱) گزارش دادند که درخت بلوط ایرانی در منطقه جنگلی یاسوج موجب افزایش معنی‌دار کربن‌آلی، نیتروژن کل، فسفر قابل جذب، پتاسیم تبادلی، هدایت الکتریکی، آهن، منگنز و روی گردیده و بر میزان pH، کربنات کلسیم معادل و مس کاهش معنی‌داری داشته است. مقدار کربن‌آلی، نیتروژن، فسفر و پتاسیم خاک در زیر تاج پوشش درخت بنه نسبت به نواحی اطراف بیشتر است (۱۵). در پارک جنگلی گهر دورود گونه سوزنی‌برگ کاج بروسپا باعث افزایش میزان فسفر قابل جذب، شوری و درصد لوم خاک و کاهش میزان کربن‌آلی، ازت و PH نسبت به خاک

منطقه شاهد شده است. ولی گونه اقلایا نیز باعث افزایش میزان ازت، کربن آلی و پتاسیم خاک شده است (۱۹). کاج تدا در مقایسه با صنوبر در جنگل فیدره لاهیجان موجب افزایش وزن مخصوص ظاهری خاک و کاشت صنوبر در مقایسه با گونه های درختی دیگر، موجب افزایش معنی دار pH و فسفر در دسترس خاک شده است (۴). کشت سماق در رویشگاه های غرب ایران باعث افزایش معنی دار میزان مواد آلی و پتاسیم، ازت، کلسیم و درصد رس شده است (۲۷). طرح تبدیل دیمزارهای کم بازده و مراتع به باغات بادام دیم در دژکرد شهرستان اقلید باعث بهبود میزان کیفیت خاک (حاصل خیزی) منطقه شده است (۲۹). مقایسه جنگل کاری با گونه های سوزنی برگ و پهن برگ در چمستان استان مازندران نشان داد که توده های سوزنی برگ از نظر ویژگی های کیفی و عناصر غذایی موفق تر ولی توده های پهن برگ از نظر ویژگی های کمی و مقدار انباشتگی کربن خاک موفق تر عمل کرده اند، در مجموع توده های پهن برگ در مقایسه با توده های سوزنی برگ از موفقیت بیشتری برخوردار بودند (۲۶). همچنین سوزنی برگ ها کربن خاک و پهن برگ ها پارامترهای مربوط به نیتروژن را تقویت کرده اند و لاشبرگ گونه های پهن برگ تأثیر بسزایی بر کیفیت خاک داشته اند (۱۴). اثرات جنگل کاری ۴۳ ساله روی خصوصیات خاک در حسن آباد سنندج نشان داد گونه کاج سیاه نسبت به سایر گونه ها موفق تر و سازگارتر است (۲۸). بررسی اثر تغییر کاربری اراضی مرتع به جنگل کاری بر ذخایر کربن آلی و برخی خصوصیات خاک در حسن آباد سنندج نشان داد کشت اقلایا باعث افزایش مقدار کربن و ازت خاک به مقدار ۷۱ و ۷۵ درصد شد و کمترین مقدار کربن و ازت در خاک توده سرو نقره ای به دست آمد (۱۱). گونه های بلوط ایرانی و زربین در کهگیلویه و بویراحمد باعث افزایش معنی داری در میزان ازت، ماده آلی، فسفر و پتاسیم و کاهش معنی داری در کربنات کلسیم، pH و رس شدند (۳۱). قرق مراتع شمال شرق شهرستان دلفان باعث افزایش درصد ماده آلی، نیتروژن، فسفر و پتاسیم نسبت به منطقه تحت چرا شد (۲۰). اسدیان و همکاران (۲۰۱۳) نشان دادند قابلیت استخراج NH_4 و غلظت $+N$ در مزارع راش و زبان گنجشک اکوسیستم جنگل های کوهستانی در شمال ایران نسبت به

خاک های زراعی و مزارع کاج به طور معنی داری بیشتر بود. محمدی سمائی و همکاران (۲۰۲۲) تغییرات خصوصیات شیمیایی خاک را در مراتع کردستان در شرایط مختلف مدیریتی قرق، اصلاح و تحت چرا مطالعه کرده و نشان دادند میزان کربن، نیتروژن، نسبت C/N فسفر و پتاسیم در مناطق اصلاحی بیشترین مقدار و در مناطق تحت چرا کمترین مقدار بود. مطالعه پنج سیستم آگروفرستری معمولی بر غلظت مواد مغذی خاک شامل C، N، P و K خاک و استوکیومتری آنها در عمق ۰-۱۰ و ۱۰-۲۰ سانتی متر خاک، در جنوب غربی چین نشان داد نسبت های مواد مغذی خاک به طور متناقض در بین پنج سیستم آگروفرستری تغییر می کند (۳۳). بررسی تأثیر انواع مختلف پوشش گیاهی بر خصوصیات خاک منطقه ای در بنگلادش نشان داد که ماسه و رس در کل اعماق خاک تحت تأثیر انواع مختلف پوشش گیاهی قرار گرفته است و محتویات ماده آلی، نیتروژن کل، کاتیون های قابل تبادل کلسیم، منیزیم، پتاسیم، سدیم و ظرفیت تبادل کاتیون (CEC) در خاک های جنگلی اقلایا در مقایسه با خاک های اراضی کشاورزی و آیش بیشتر بود (۱). در حوزه سیچوان چین با افزایش پوشش گیاهی میزان پتاسیم خاک افزایش یافته زیرا برداشت رسوبات در اثر جریان سطحی کاهش می یابد (۱۰). محبعلی و همکاران (۲۰۲۱) تأثیر گونه های گیاهی چوبی بر خصوصیات کیفی خاک را در مراتع هلوپشته مازندران بررسی کردند. نتایج نشان داد بیشترین مقدار کربن آلی و نیتروژن در خاک زیر تاج پوشش گونه ارس و کمترین آن در زیر تاج پوشش بوته ها مشاهده شد.

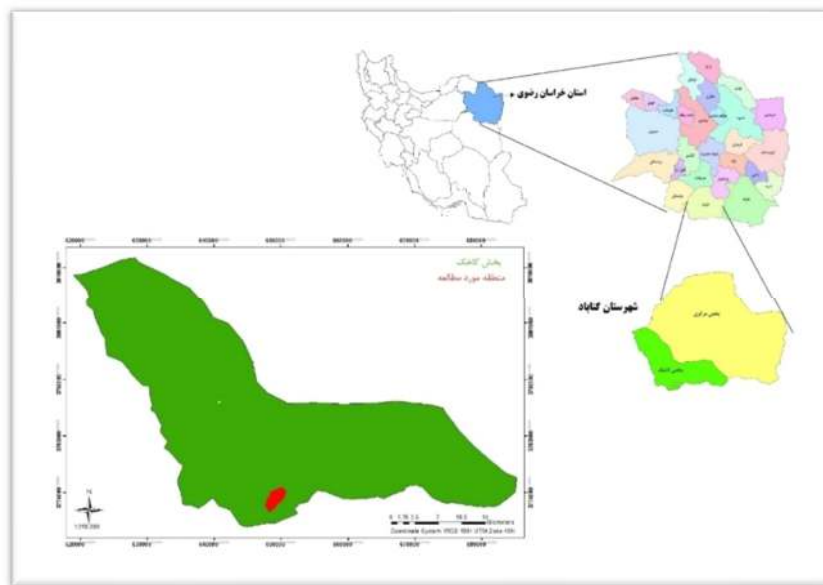
در حال حاضر یکی از مهم ترین چالش های پیش روی مدیریت اصلاح و احیاء مراتع کشور افزون بر فقر پوشش گیاهی، نبود اطلاعات کاربردی کافی در زمینه شناخت گونه های برتر موجود در رویشگاه های مرتعی یک حوزه آبخیز است که می تواند در برنامه های احیاء و غنی سازی مراتع اراضی شیب دار نقش مهمی داشته باشد. در یک عملیات اجرایی و اصلاحی در یک حوزه آبخیز ممکن است از گونه های با خصوصیات رویشی کمی و کیفی مختلف، فنولوژی های متفاوت و نیز فرم های رویشی متنوعی استفاده کرد، ولی برخی از گونه های گیاهی مورد کاشت، ارجحیت خاصی از نظر میزان مقاومت به تنش های مختلف و

مواد و روشها

منطقه مورد مطالعه

حوزه آبخیز کاخک با وسعت ۳۷/۲ کیلومتر مربع در فاصله ۳۰ کیلومتری جنوب شهر گناباد و با فاصله ۶ کیلومتری شهر کاخک، بخشی از حوزه آبریز کویر نمک را تشکیل می‌دهد. این حوزه بین طول جغرافیایی $58^{\circ}37'08''$ تا $58^{\circ}31'12''$ و عرض جغرافیایی $34^{\circ}5'04''$ تا $34^{\circ}0'21''$ قرار دارد (شکل ۱). بارش متوسط سالانه حوزه ۲۴۳ میلی‌متر می‌باشد که بیشترین بارش‌ها در ماه‌های دی و بهمن و اسفند و فروردین است. دمای متوسط سالانه حوزه ۱۴/۲ درجه سانتی‌گراد و تبخیر سالانه ۱۶۸۹ میلی‌متر است (۵).

اثربخشی بر کیفیت خاک زیر اشکوب خود، نسبت به سایر گونه‌ها از خود نشان می‌دهند. لذا تعیین اثرات پوشش گیاهی بر خاک در برنامه‌ریزی و مدیریت یک حوزه ضرورت دارد. در حوزه آبخیز کاخک پروژه‌های اصلاحی متفاوتی روی دامنه‌ها انجام شده است اما ارزیابی خاصی در مورد اثرات این پروژه‌ها بر کیفیت فیزیکی و شیمیایی خاک انجام نشده است. بررسی نتایج و تغییرات حاصل از کشت گونه‌های مختلف گیاهی در مراتع و اراضی تخریب شده روی خاک منطقه می‌تواند از اثرات منفی کاشت گونه‌های نامناسب با شرایط منطقه جلوگیری نماید و به عنوان راهنمایی برای انتخاب گونه‌های گیاهی که اثرات مثبت‌تری در بهبود کیفیت خاک دارند به منظور اصلاح و احیای مراتع و اراضی تخریب شده در منطقه باشد.

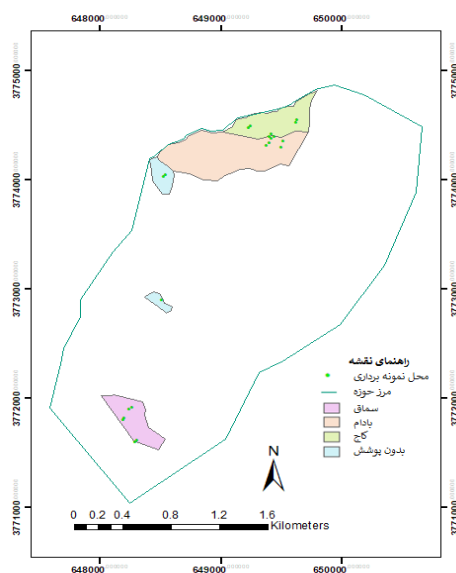

شکل ۱: منطقه مورد مطالعه در حوزه آبخیز کاخک گناباد

روش تحقیق

پس از بستن مرز حوزه روی نقشه توپوگرافی و تهیه نقشه شیب، جهت، ارتفاع و زمین شناسی، و روی هم انداختن آنها نقشه واحدکاری حوزه تهیه شد. حوزه مورد مطالعه از نظر زمین شناسی تماماً بر روی سازند شمشک واحد اسلیتی و ماسه سنگی قرار دارد. نقشه های شیب، جهت جغرافیایی و ارتفاع از روی DEM منطقه در نرم افزار Arc GIS ترسیم شد. از آنجا که خصوصیات زمین شناسی و توپوگرافی روی ویژگی‌های خاک تاثیر می‌گذارند، با استفاده

از تصاویر ماهواره‌ای گوگل ارث، بازدید میدانی و به وسیله دستگاه موقعیت‌یاب جهانی GPS مناطق دارای پوشش گونه‌های بادام (*Prunus amygdalus*)، کاج تهران (*Pinus eldarica*) و سماق *Rhus Coriaria* و بدون پوشش گیاهی (شاهد) که از لحاظ شیب، جهت، ارتفاع و زمین‌شناسی دارای مشخصات یکسان (واحد کاری مشابه) هستند و مدت زمان یکسانی از کاشت آنها می‌گذرد، انتخاب گردید تا شرایط برای همه تیمارها یکسان باشد. پس از تعیین مناطق معرف، نمونه‌برداری خاک در قالب طرح کاملاً تصادفی از

شکل ۲: محل نمونه برداری خاک در تیمارهای مورد مطالعه

زیراشکوب (مناطق احیاء شده) و بین دو گیاه در سه تیمار و تیمار شاهد (خارج از منطقه احیاء شده) از دو عمق ۳۰-۰ و ۶۰-۳۰ سانتی متری سطح انجام پذیرفت. تعداد نمونه‌های خاک برداشت شده شامل ۳ نمونه از زیراشکوب و ۳ نمونه از بین پایه‌های دو گیاه در هر تیمار و ۳ نمونه از منطقه شاهد، از تعداد ۲۱ پروفیل حفر شده و در مجموع ۴۲ نمونه بود. در شکل ۲ موقعیت و در جدول ۱ مشخصات زمین شناسی و توپوگرافی محل‌های نمونه‌برداری مشخص شده است.

جدول ۱: مشخصات توپوگرافیک و سنگ شناسی مناطق مورد بررسی

تیمار	سنگ شناسی	ارتفاع m	% شیب متوسط	جهت
بادام	سازند شمشک واحد اسلیتی و ماسه سنگی (JsSLS)	۲۰۰-۲۱۵۰	۲۸٪	جنوبی
سماق	سازند شمشک واحد اسلیتی و ماسه سنگی (JsSLS)	۲۰۰-۲۱۵۰	۳۸٪	جنوبی
کاج	سازند شمشک واحد اسلیتی و ماسه سنگی (JsSLS)	۲۰۰-۲۱۵۰	۳۸٪	جنوبی
بدون پوشش ۱	سازند شمشک واحد اسلیتی و ماسه سنگی (JsSLS)	۲۰۰-۲۱۵۰	۳۸٪	جنوبی
بدون پوشش ۲	سازند شمشک واحد اسلیتی و ماسه سنگی (JsSLS)	۲۰۰-۲۱۵۰	۳۸٪	جنوبی

مقایسه میانگین‌ها و اختلافات بین گروه‌ها با استفاده از آزمون LSD و آزمون دانت تی^۳ (Dunnett t₃ test) (در شرایط نابرابری واریانس‌ها) بررسی شده است.

نتایج

در جدول (۲) نتایج آنالیز واریانس پارامترهای کیفیت خاک در نقاط مورد مطالعه نشان داده شده است. با توجه به سطح معناداری ۵ درصد اختلاف معنادار بین گروه‌ها در پارامتر اسیدیته و شوری در همه اعماق و بیکربنات در عمق‌های ۳۰-۶۰ و ۶۰-۰ سانتی متر وجود ندارد. مقدار پارامترهای ازت، فسفر، پتاسیم، ماده آلی و آهک خاک بین تیمارهای مختلف تفاوت معنی‌داری در سطح ۵ درصد دارند. نتایج آنالیز واریانس درصد ماسه، سیلت و رس خاک نیز نشان داد که اختلاف معنی‌دار در سطح ۵ درصد بین تیمارها در عمق کل خاک (۰ تا ۶۰ سانتی متر) وجود دارد.

نمونه‌ها پس از برداشت به آزمایشگاه خاکشناسی منتقل شد و پارامترهای بافت خاک (درصد ماسه، رس و سیلت) به روش هیدرومتری، میزان مواد آلی به روش والکی بلاک، pH عصاره اشباع خاک با pH متر، هدایت الکتریکی عصاره اشباع خاک با EC متر، ازت کل به روش کجلدال، فسفر قابل جذب به روش اولسن، آهک، پتاسیم، و بی‌کربنات نمونه‌های خاک در آزمایشگاه خاکشناسی اتحادیه شرکت‌های تعاونی تولید روستایی شهرستان گناباد (۲) اندازه‌گیری شد.

آزمون‌های آماری

در محیط XLSTAT از آزمون Box-Cox transformation برای نرمال‌سازی داده‌ها استفاده شد و داده‌ها پس از نرمال‌سازی وارد نرم‌افزار SPSS Ver. 22 شدند. به منظور مقایسه بین چند گروه مستقل از آنالیز واریانس یکطرفه استفاده شده است. برای بررسی همگن بودن یا نبودن واریانس‌ها از آزمون لون استفاده شد. همچنین

جدول ۲: نتایج آنالیز واریانس پارامترهای کیفیت و بافت خاک در نقاط مورد مطالعه

متغیر	عمق خاک	سطح معنا داری	متغیر	عمق خاک	سطح معنا داری
ازت	۳۰-۰	**	ماده آلی	۳۰-۰	**
	۶۰-۳۰	**		۶۰-۳۰	**
	۶۰-۰	**		۶۰-۰	**
اسیدیته	۳۰-۰	ns	آهک	۳۰-۰	**
	۶۰-۳۰	ns		۶۰-۳۰	**
	۶۰-۰	ns		۶۰-۰	**
بیکربنات	۳۰-۰	*	رس	۳۰-۰	ns
	۶۰-۳۰	ns		۶۰-۳۰	ns
	۶۰-۰	ns		۶۰-۰	**
پتاسیم	۳۰-۰	*	ماسه	۳۰-۰	ns
	۶۰-۳۰	**		۶۰-۳۰	ns
	۶۰-۰	**		۶۰-۰	*
فسفر	۳۰-۰	*	سیلت	۳۰-۰	ns
	۶۰-۳۰	*		۶۰-۳۰	*
	۶۰-۰	**		۶۰-۰	**
شوری	۳۰-۰	ns			
	۶۰-۳۰	ns			
	۶۰-۰	ns			

*: معنی داری در سطح ۵٪، **: معنی داری در سطح ۱٪ و ns معنی دار نیست

منطقه بادام‌کاری و سماق‌کاری نسبت به شاهد نشان داد. منطقه کاج‌کاری فقط در ویژگی‌های آهک و سیلت تفاوت معنی‌داری با منطقه شاهد در سطح ۵ درصد دارد.

در عمق ۶۰-۰ سانتی‌متری خاک تیمارهای مورد بررسی از نظر متغیرهای ازت، فسفر و ماده آلی تفاوت معنی‌داری در سطح ۵ درصد با منطقه شاهد دارند. در این عمق تیمار بادام‌کاری و سماق‌کاری تفاوت معنی‌داری در هیچ یک از متغیرهای شیمیایی خاک نسبت به یکدیگر نشان ندادند.

مقدار ماسه، سیلت و رس در عمق ۳۰-۰ سانتی‌متری خاک در تیمارهای مورد بررسی تفاوت معنی‌داری با یکدیگر ندارند. مقدار سیلت خاک در عمق ۶۰-۳۰ سانتی‌متر در هر سه تیمار با خاک شاهد تفاوت معنی‌دار در سطح ۵ درصد داشت.

مقدار pH و EC خاک در هیچ یک از تیمارها و اعماق مورد مطالعه و تفاوت معنی‌داری در سطح ۵ درصد نشان ندادند. در خاک عمقی نیز متوسط مقدار بیکربنات در هیچ کدام از تیمارها تفاوت معنی‌داری با سایر تیمارها نشان نداد.

مقایسه میانگین پارامترهای شیمیایی و فیزیکی خاک در اعماق ۰-۳۰ سانتی‌متر، ۶۰-۳۰ سانتی‌متر و ۶۰-۰ سانتی‌متر، بین تیمارها و منطقه شاهد توسط آزمون دانن تی ۳ و از آزمون LSD انجام شده که نتایج در جدول (۳) ارائه شده است.

با توجه به جدول (۳)، در عمق ۳۰-۰ سانتی‌متری خاک میانگین مقدار ازت، فسفر و ماده آلی در منطقه شاهد تفاوت معنی‌داری در سطح ۵ درصد با تیمارهای بادام‌کاری، کاج‌کاری و سماق‌کاری دارد. منطقه کاج‌کاری شده تفاوت معنی‌داری از نظر میانگین غلظت ازت، پتاسیم، ماده آلی و آهک با منطقه سماق‌کاری دارد و فقط از نظر آهک با تیمار بادام‌کاری تفاوت معنی‌داری در سطح ۵ درصد دارد. میانگین فسفر و ماده آلی تیمار بادام‌کاری تفاوت معنی‌داری با منطقه شاهد داشته اما با منطقه کاج‌کاری و سماق‌کاری تفاوت معنی‌داری ندارد. در عمق ۰ تا ۳۰ سانتی‌متری خاک منطقه سماق‌کاری بیشترین تفاوت را از نظر ویژگی‌های شیمیایی خاک با منطقه شاهد نشان داده است.

متوسط مقدار ازت، پتاسیم، فسفر، ماده آلی و سیلت در عمق ۳۰ تا ۶۰ سانتی‌متری خاک تفاوت معنی‌داری بین

جدول ۳: نتایج مقایسه آماری میانگین مقدار پارامترهای کیفیت خاک در تیمارهای مختلف

متغیر	تیمار	عمق خاک (cm)	متغیر	تیمار	عمق خاک (cm)
		۰-۳۰			۰-۳۰
		۳۰-۶۰			۳۰-۶۰
		۰-۶۰			۰-۶۰
ازت (%)	کاج	۰/۰۳۳ ^b	ماده آلی (%)	کاج	۰/۰۲۸ ^b
	بادام	۰/۰۴۸ ^{ab}		بادام	۰/۰۴۶ ^a
	سماق	۰/۰۶۱ ^a		سماق	۰/۰۵۴ ^a
	شاهد	۰/۰۱۸ ^c		شاهد	۰/۰۱۷ ^c
اسیدیته	کاج	۷/۷۳ ^{ns}	آهک (%)	کاج	۷/۷۶ ^{ns}
	بادام	۷/۶۸ ^{ns}		بادام	۷/۷۴ ^{ns}
	سماق	۷/۶۸ ^{ns}		سماق	۷/۷۳ ^{ns}
	شاهد	۷/۸ ^{ns}		شاهد	۷/۷۴ ^{ns}
بیکربنات (mg/kg)	کاج	۵/۲۱ ^a	رس (%)	کاج	۴/۵۴ ^{ns}
	بادام	۴/۲۱ ^{bc}		بادام	۴/۱۳ ^{ns}
	سماق	۴/۹۸ ^{ab}		سماق	۴/۳۳ ^{ns}
	شاهد	۲/۹۳ ^c		شاهد	۳/۰۸ ^{ns}
پتاسیم (mg/kg)	کاج	۱۳۷/۶۷ ^{bc}	سیلت (%)	کاج	۱۲۹/۸۳ ^{bc}
	بادام	۲۰۵/۶۷ ^{ab}		بادام	۱۹۸/۵ ^{ab}
	سماق	۲۷۸/۶۷ ^a		سماق	۲۷ ^a
	شاهد	۱۰۶ ^{bc}		شاهد	۹۶/۳۳ ^c
فسفر (mg/kg)	کاج	۵/۲۳ ^{ab}	ماسه (%)	کاج	۴/۴۵ ^b
	بادام	۶/۳۶ ^{ab}		بادام	۵/۵۷ ^{ab}
	سماق	۷/۷۳ ^a		سماق	۶/۶ ^a
	شاهد	۱/۸۳ ^c		شاهد	۱/۹۲ ^c
شوری (ds/m)	کاج	۰/۸۸ ^{ns}		کاج	۰/۸۱۹ ^{ns}
	بادام	۰/۷۵ ^{ns}		بادام	۰/۷۴۱ ^{ns}
	سماق	۰/۹۳ ^{ns}		سماق	۰/۸۱۵ ^{ns}
	شاهد	۰/۷ ^{ns}		شاهد	۰/۷۱۶ ^{ns}

در هر ستون میانگین‌هایی که حداقل دارای یک حرف مشترک می‌باشند در سطح ۵ درصد اختلاف معنی‌داری باهم ندارند ns فاقد تفاوت معنی‌دار بوده‌اند

بحث و نتیجه‌گیری

اجرای عملیات احیاء بیولوژیک در سطح مراتع کوهستانی مناطق خشک و نیمه‌خشک علاوه بر افزایش خدمات اکوسیستمی برای حفاظت آب و خاک، می‌تواند در بهبود پوشش زیر اشکوب مناسب باشد. این پژوهش با هدف بررسی نقش نوع گونه گیاهی مورد استفاده بر ویژگی‌های خاکی مراتع در حوزه آبخیز زوجی کاخک گناباد انجام شد. نتایج حاصل از مقایسه آماری نشان داد که کمترین میزان ازت در تیمار شاهد وجود دارد بنابراین کشت گونه‌های گیاهی با افزایش میزان لاشبرگ، افزایش حجم ریشه و ایجاد خلل فرج در خاک باعث افزایش میزان ازت خاک می‌گردد. مشابه این یافته در عملیات بیولوژیک و اصلاح مرتع چاه شیرین بهبهان (۷) و کشت بادام در سامان شهرکرد (۳۲) گزارش شده است. در بین تیمارهای احیاء بیولوژیک نیز بیشترین مقدار ازت خاک در زیراشکوب مناطق سماق‌کاری شده (۰/۰۵۴) درصد در کل پروفیل

خاک) مشاهده شد که اختلاف معنی‌داری با مناطق شاهد (۰/۰۱۷ درصد) و کاج‌کاری (۰/۰۲۸ درصد) داشته است. بررسی اکولوژیک درخت سماق در غرب ایران نشان داد که میزان ازت خاک افزایش معنی‌داری نسبت به منطقه شاهد داشته است (۲۷). میزان ازت در زیر اشکوب درخت کاج نسبت به درخت بادام و سماق به مقدار قابل ملاحظه ای (به طور متوسط ۴۰٪) کمتر بود. بنابراین می‌توان استنباط داشت که تثبیت ازت توسط گونه‌های سوزنی برگ نسبت به گونه‌های پهن برگ کمتر است و این یافته در دیگر پژوهش‌های انجام شده در پارک جنگلی شهرستان دورود (۱۹) و مناطق مدیریت‌شده (۳) مورد اشاره قرار گرفته است. میانگین pH خاک، در سه تیمار مورد مطالعه و منطقه شاهد (۷/۷۴) تقریباً برابر بود و با گذشت بیش از ۲۵ سال از کشت گونه‌ها در منطقه، اختلاف معنی‌داری دیده نشد. علت آن می‌تواند به وجود آهک و بارندگی اندک منطقه نسبت داده شود. فراوانی آهک از یکسو و عدم فرصت و سرعت کافی

سانتی‌متر خاک در سطح ۵ درصد نسبت به منطقه شاهد شده است (۲۹).

میانگین میزان ماده‌آلی در عمق‌های متفاوت خاک در مناطق نهال‌کاری شده افزایش معنی‌داری داشته است. بیشترین تغییرات در افق ۰-۳۰ سانتی‌متری خاک اتفاق افتاده است، بطوریکه در منطقه سماق‌کاری با ۲۳۴ درصد و بادام‌کاری شده ۱۶۲ درصد افزایش نسبت به منطقه شاهد، بیشتر از منطقه کاج‌کاری (۷۱ درصدافزایش) بوده است. علت آن می‌تواند افزایش میزان لاشبرگ پهن برگ‌ها نسبت به سوزنی برگ‌ها و افزایش میزان ماده‌آلی در زیر اشکوب گیاهان پهن‌برگ باشد که تأثیر زیادی بر فعالیت‌های بیوشیمیایی خاک دارد (۲۷). میزان فسفر کل پروفیل خاک به ترتیب در منطقه سماق‌کاری (۶/۶mg/kg) و بادام‌کاری (۵/۵۷ mg/kg) بیشتر از منطقه کاج‌کاری (۴/۴۵ mg/kg) شده بود و اختلاف معنی‌داری در سطح ۵ درصد با منطقه شاهد (۱/۹۲ mg/kg) داشت. جنگل‌کاری با گونه‌های کاج تدا و صنوبر روی برخی خصوصیات خاک جنگل در منطقه فیدره لاهیجان نشان داد کاشت صنوبر در مقایسه با دیگر گونه‌های درختی، موجب افزایش معنی‌دار فسفر در دسترس خاک می‌شود (۶). اما در پارک جنگلی گهر دورود گونه سوزنی برگ کاج باعث افزایش میزان فسفر قابل جذب نسبت به منطقه شاهد شده بود (۱۹).

میزان آهک در عمق ۰-۳۰ سانتی‌متر در منطقه کاج‌کاری شده با ۸/۰۴ درصد بالاترین مقدار و در منطقه شاهد با ۲/۵۸ درصد کمترین مقدار است. لذا در مقایسه میانگین‌ها در سه عمق میزان آهک در منطقه کاج‌کاری شده با سه منطقه دیگر تفاوت معنی‌داری نشان می‌دهد. اما کشت گونه‌های بلوط ایرانی و زربین در کهگیلویه و بویر احمد باعث کاهش معنی‌داری کربنات کلسیم خاک شده است (۳۱).

در این تحقیق، در پروفیل کل خاک منطقه شاهد درصد ماسه (۶۶/۴۰) بیشتر و درصد رس (۱۸/۸۶) و سیلت (۱۶/۷۴) کمتر از سایر تیمارها می‌باشد. همچنین درصد سیلت منطقه کاج‌کاری (۳۲/۴) و سماق‌کاری (۳۲/۹) بیشتر از مناطق بادام‌کاری (۲۹/۷) و شاهد (۱۶/۷۴) بود. کشت گونه‌های کاج، سماق و بادام در این منطقه باعث کاهش ۳۰

برای تجزیه لاشبرگ‌ها و در نهایت عدم تولید اسیدهای آلی و معدنی که خود باعث حل شدن آهک و شستشوی آن از خاک است، باعث شده مقدار اسیدیته خاک تغییر نکند. نتایج مشابهی از کشت گونه سماق در غرب ایران (۲۷)، گونه کاج در فیدره لاهیجان (۴) و گونه‌های کاج و سرو در حسن آباد سنندج (۱۱) گزارش شده است.

مقدار EC خاک در مناطق نهال‌کاری شده تفاوت معنی‌داری با منطقه شاهد (۰/۷۱۶ دسی‌زیمنس بر متر) نداشته و افزایش ناچیزی نسبت به منطقه شاهد دیده شد. بطوریکه میانگین میزان Ec در منطقه سماق‌کاری (۰/۹۳ دسی‌زیمنس بر متر در افق سطحی خاک) به نسبت سایر مناطق بیشتر بود نتایج مشابهی در سماق‌کاری‌های غرب ایران به‌دست آمده است (۲۷). میزان بیکربنات فقط در خاک سطحی اختلاف معنی‌داری بین منطقه شاهد (mg/kg) با مناطق کاج‌کاری (۵/۳۱ mg/kg) و سماق‌کاری (۴/۹۸ mg/kg) نشان داده است که علت آن را می‌توان تراکم بیش از حد تاج پوشش درختان کاج و سماق بیان کرد که باعث به دام انداختن ذرات ریز و بیکربنات شده است. کشت گیاه سالسولا در مناطق بیابانی (۱۳) و کشت تاغ در مراتع رشتخوار (۲۴) نیز باعث افزایش میزان بیکربنات در لایه‌های سطحی خاک نسبت به منطقه بدون پوشش شده‌اند.

منطقه سماق‌کاری و بادام‌کاری‌شده بیشترین میزان میانگین پتاسیم را به‌ترتیب (۲۷۰ mg/kg) و (۱۹۸/۵ mg/kg) در کل پروفیل خاک دارا بودند، و با مناطق شاهد (۹۶/۳۳ mg/kg) و کاج‌کاری شده (۱۲۹/۸۳ mg/kg) دارای اختلاف معنی‌داری در سطح ۵ درصد هستند. از دلایل افزایش پتاسیم تجمع موادآلی در زیر سایه انداز این بوته‌ها و افزایش فعالیت بیوشیمیایی و در نتیجه آزاد شدن پتاسیم در کانی‌های پتاسیم‌دار منطقه و یا آزاد شدن از تجزیه لاشبرگ‌ها است. از آنجا که عنصر پتاسیم در برابر آبشویی مقاومت کمتری دارد و به راحتی شسته شده و از خاک خارج می‌شود لذا این مسئله در منطقه شاهد به علت عدم پوشش گیاهی بیشتر رخ می‌دهد. سماق‌کاری باعث افزایش پتاسیم خاک در جنگلهای غربی ایران شده است (۲۷). تبدیل کاربری زراعت دیم به باغات بادام باعث تفاوت معنی‌دار میزان پتاسیم در عمق‌های ۰-۳۰ و ۳۰-۶۰

درصدی ماسه خاک در تیمار کاج و افزایش ۹۶ درصدی سیلت در تیمار سماق شده است.

کم بودن ذرات سیلت در مناطق فاقد پوشش گیاهی علاوه بر ذاتی بودن، می‌تواند به علت حساسیت بیشتر سیلت به فرسایش خاک بوده و لخت بودن خاک در طول زمان موجب برخورد شدیدتر قطرات باران با سطح خاک می‌شود. لذا باعث شسته شدن ذرات سیلت در منطقه می‌شود. بررسی خصوصیات خاک سایه انداز چهار گیاه مرتعی در منطقه ساردوئیه شهرستان جیرفت (۱۷) و جنگل کاری با گونه‌های سوزنی برگ و پهن برگ در پارک جنگلی شهرستان دورود (۱۹) نیز بیانگر کمتر بودن ذرات سیلت در مناطق فاقد پوشش بود.

بر پایه یافته‌های حاصل از این پژوهش و به‌عنوان نتیجه‌گیری کلی می‌توان بیان داشت، کشت گونه‌های گیاهی مختلف در حوزه آبخیز گناباد باعث تغییر در برخی از خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک شده است. گیاه سماق و بادام، به نسبت بیشتری (به‌طور متوسط ۲-۳ برابر) از گونه کاج، با افزایش مواد معدنی همچون پتاسیم، ازت،

فسفر و ماده آلی و غیره، حاصل‌خیزی خاک زیر اشکوب خود را فراهم کرده‌اند. علاوه بر این هیچ گونه افزایش معنی‌داری در شاخص‌های غیرمفیدی مانند شوری خاک نداشته‌اند. با توجه به شرایط کمبود آب از یکسو و لزوم توسعه پوشش گیاهان در مراتع کوهستانی مناطق خشک و نیمه خشک، و با در نظر گرفتن اینکه درختچه سماق در اراضی شیب‌دار قابلیت استقرار و رشدونمو بهتری، نسبت به دیگر گونه‌های مورد مطالعه دارد، لذا بعنوان یک گونه مناسب در مناطق خشک مورد توصیه قرار می‌گیرد. همچنین با توجه به اینکه گونه فوق قابلیت تولید محصول دارد، بنابراین توصیه می‌شود با ارزیابی اقتصادی گونه‌های فوق نسبت به شناسایی جنبه‌های تشویقی و حمایتی بهره‌برداران برای نیل به سوی مرتعداری و حفاظت خاک و آب مشارکتی پژوهش‌های بیشتری انجام گردد. این مورد می‌تواند بویژه برای تسریع در طرح‌های مربوط به اصلاح و احیا مراتع تخریب شده کوهستانی مناطق خشک و نیمه خشک به‌کار برود.

References

1. Akhtaruzzaman, M.D., R. Sajal, M. Muhammad Sher & T. Shurmin, 2020. Soil properties under different vegetation types in Chittagong university campus, Bangladesh. *Journal of Forest and Environmental Science*, 36(2): 133-142.
2. Anonymous, Soil science laboratory of the union of rural production cooperative companies of Gonabad. 2020.
3. Arsalan, H., G.M. Guleryu & S. Kırmızı, 2010. Nitrogen mineralization in the soil of indigenous oak and pine plantation forests in a Mediterranean environment. *European Journal of Soil Biology*, 46: 11-17.
4. Asadian, M., S.M. Hojjati, M.R. Pourmajidian & A. Fallah, 2013. Impact of land-use management on nitrogen transformation in a mountain forest ecosystem in the north of Iran. *Journal of Forestry Research*, 24: 115-119.
5. Bagherian, R. & A. Bagherian Kalat., 2017. Evaluation the factors influencing on success of biological watershed management projects (Case study: Kakhk Gonabad Watershed). *Journal of Extension and Development of Watershed Management*, 5(17): 1-9. (In Persian)
6. Bakhsipour, R., H. Ramezanpour & E. Lashkar Bolouki, 2013. Studying the effect of Pinus taeda and Populus SP. Plantation on some forest soil properties (Case study: Fidareh of Lahidjan). *Iranian Journal of Forest*, 4(4): 321-332. (In Persian)
7. Cheraghian, A., S. Dehdari, M. Faraji & A. Ariapour, 2019. Investigating the effect of restoration action on physical and chemical properties of soil (Case study: Behbahan Chahshirin rangelands). *Journal of Range and Watershed Management*, 27(1): 55-68. (In Persian)
8. Chitsaz, V. & Y. Parvizi., 2022. The impacts of plant species and rangeland practices on the carbon sequestration capacity (Case study: Dehaghan watershed, Isfahan province). *Iranian Journal of Range and Desert Research*, 29(2): 235-249. (In Persian)
9. Djamel, A., B. Abdelkrim & B. Hafidha, 2022. The impact of exclosure on the rehabilitation of steppe vegetation at Naâma Rangelands in Algeria. *Journal of Rangeland Science*, 12(2): 113-128.

10. Gao, Y., B. Zhu, P. Zhou, J.L. Tang, T. Wang & C.Y. Miao, 2009. Effects of vegetation cover on phosphorus loss from a marginal area of Portugal. *Applied Geography*, 31: 687- 699.
11. Ghanbari, N., H. Azarnivand, H. Joneidi Jafari & M. Jafari, 2018. Effect of converting rangeland to afforestation on carbon sequestration and some properties of soil (Case study: Hassan abad afforestation, Sanandaj. *Journal of Range and Watershed Management*, 71(3): 747-758. (In Persian)
12. Gharehsheikhloo, A. H., M. R. Vahabi & H. R. Karimzadeh, 2010. Comparison of soil characteristics of land with/without vegetation in Daghe-Sorkh Ardestan catchment. *Journal of Water and Soil Science (Journal of Science and Technology of Agriculture and Natural Resources)*, 14(53): 89-97. (In Persian)
13. Ghorbanian, D. & M. Jafari., 2007. Study of soil and plant characteristics interaction in *Salsola rigida* in desert lands. *Iranian Journal of Range and Desert Research*, 14 (1): 1-7. (In Persian)
14. Haghverdi, K., Y. Kooch & F.S. Tarighat, 2018. Litter fall quality and soil labile organic matter fractions in reclaimed forest areas of Caspian region. *Journal of Wood and Forest Science and Technology*, 25(2): 51-64. (In Persian)
15. Hosseini, V., R. Akhavan & M. Tahmasebi, 2012. Effect of (*Pistacia atlantica*) on the spatial distribution of soil chemical characteristics (Case study: Sarvabad, Kurdistan). *Iranian Journal of Forest*, 4(1): 13-24. (In Persian)
16. Kamali, N., A. Eftekhari, M. Soori, S. Nateghi & M. Bayat, 2020. Grazing impact on vegetation cover and some soil factors (Case study: Houz-e-Soltan Lake, Qom). *Journal of Rangeland*, 14(3): 490-499. (In Persian)
17. Kekha, Z., N. Boroomand & J. Zamani Babghohari, 2019. Effects of canopy cover of four rangeland plants on some soil quality indices. *Iranian Journal of Range and Desert Research*, 26(2): 400-411. (In Persian)
18. Mahmoodi Moghadam, G., M. Saghari, M. Rostampour & B. Chakoshi, 2015. Effects of constructing small arc basins system on rangeland production and some soil properties in arid lands (case study: Steppic rangelands of Sarbishe, South Khorasan Province). *Journal of Rangeland*, 9(1): 66-75. (In Persian)
19. Matinkia, M., B. Pilevar & H. Matinfar, 2012. Effects afforest with needle leaf and broadleaf species and chemical properties of soil (Case study: forest park city Doroud). *Natural Ecosystems of Iran*, 2(2): 89-97. (In Persian)
20. Mirzaee Moosivand, A. & F. Tarnian., 2020. Comparison of vegetation and soil characteristics in two tracts of rangeland, grazed and non-grazed (Case study: Northeast of Delfan County -Lorestan). *Journal of Rangeland*, 14(2): 171-183. (In Persian)
21. Mohammadi Samani, K., H. Joneidi Jafari & P. Hoseini, 2022. Variability of some chemical soil properties under different rangelands management. *Iranian Journal of Range and Desert Research*, 29(2): 267-280. (In Persian)
22. Mohebbali, A., R. Erfanzadeh & M. Jafari, 2021. Different effects of woody species with different crown structure on some of the most important qualitative characteristics of soil (Case study: rangelands of Haluposhteh, Baladeh Noor, Mazandaran province). *Journal of Rangeland*, 15(1): 110-122. (In Persian)
23. Mosaffaie, J., D. Nikkani & A. Salehpour jam, 2019. Watershed management in Iran: history, evolution, and future needs. *Journal of Watershed Engineering and Management*, 11(2): 283-300. (In Persian)
24. Nosrati, K., M.M. Hoseinzadeh, S. Zare & R. Zolfaghari, 2016. Soil quality modeling in Roshtkhar desert region affected by *Holoxylon aphyllum* planting using multivariate statistical analysis. *Arid Regions Geographic Studies*, 6(23): 96-108. (In Persian)
25. Owliaie, H.R., E. Adhami, H. Faraji & P. Fayyaz, 2011. Influence of Qak (*Quercus brantii* Lindl.) on selected soil properties of Oak forests in Yasouj region. *Water and Soil Science (Journal of Science and Technology of Agriculture and Natural Resources)*, 15(56): 193-206. (In Persian)
26. Rafiei, J., M.A. Fakhari, J. Eslamdoust, M. Fashat, Y. Kooch & M. Hosseini, 2017. Restoration of degraded forest using native and exotics: investigation on soil productivity and stand quality (Case study: Chamestan, Mazandaran Province). *Iranian Journal of Forest and Poplar research*, 25(3): 483-494. (In Persian)
27. Rezaipor, M., H. Jehani, S.M. Hoseini, J. Mirzai, & Gh. Jafari, 2014. Ecological survey *Rhus coriraria* L. shrub in west of Iran. *Journal of Plant Research (Iranian Journal of Biology)*, 26(4): 444-452. (In Persian)
28. Saedi, Sh., H. Habashi & V. Hosseini, 2016. Soil variability affecting by trees rooting and canopy coverage in Hassan-Abad Sanandaj afforestation. *Journal of Natural Ecosystems of Iran*, 7(1): 57-70. (In Persian)
29. Sharifi, S., F. Mohamadzade, A.A. Karimian & S.H. Mirghaderi, 2016. Economic evaluation of converting non- irrigation farms to *Amygdalus* gardens and its impact on soil properties (Case study: Dezhkord village, Eqld district. *Journal of Range and Watershed Management*, 69(2): 411-425. (In Persian)
30. Sheykhzadeh, A., S.H. Matinkhah, H. Bashari, M. Tarkesh & M. Soleymani, 2015. Effects of site characteristics and management factors on vegetation distribution in Chadegan experimental range site, Isfahan province. *Journal of Rangeland*, 9(1): 76-90. (In Persian)

31. Skandari, F., R. Basiri, & M. Moradi, 2020. Effect of *Quercus brantii* Lindl and *Cupresss sempervirens* L. var. *horizontahis* on soil physical and chemical properties in Kohgiluyeh and boyerahmad. *Journal of Plant Research (Iranian journal of Biology)*, 33 (4): 894-906. (In Persian)
32. Tavakoli, M., F. Raeisi & M.H. Salehi, 2008. Evaluation of selected quality indicators in Almond orchard located on north and south facing slopes in Saman region, Shahrekord. *Journal of Agriculture and Natural Resources*, 15(3): 31-43. (In Persian)
33. Tianyang, L., W. Chunyi, H. Binghui, L. Chuan, Zh. Yi & Zh. Yugi, 2018. Soil nutrient concentrations and stoichiometry under different tree-cropping systems in a purple hillslope in southwestern China. *Archives Agronomy and Soil Science*, 65(6): 741-745.